

Αριστερό Ρεύμα

...για να ξανανθίσει γιασεμί στη γειτονιά...

ΑΠΟΦΑΣΗ

Της συνεδρίασης της ΚΕ του Αριστερού Ρεύματος, στις 27-2-2021.

Για τις υγειονομικές, κοινωνικές οικονομικές και πολιτικές εξελίξεις και την Αριστερά.

1. Η χρονική περίοδος που διανύουμε χαρακτηρίζεται σε διεθνές επίπεδο όχι μόνο από ένταση της αβεβαιότητας, της ρευστότητας και των ανταγωνισμών αλλά και από την εξέλιξη μίας διαδικασίας διαμόρφωσης ενός νέου πολυπολικού κόσμου.

Οι **ΗΠΑ** έχουν αρχίσει να χάνουν την απόλυτη οικονομική και στρατιωτική κυριαρχία που είχαν στον πλανήτη. Νέες δυνάμεις και ανταγωνιστές των ΗΠΑ και της ΕΕ αναδύονται, όπως η **Ρωσία**, με διαρκώς αυξανόμενο ρόλο, κυρίως, στο γεωστρατηγικό πεδίο (Συρία, Λιβύη, υπογραφή συμφωνίας για τη διαχείριση των υδάτων στην Κασπία θάλασσα, σχέσεις με Τουρκία κτλ.). Η **Κίνα** ενισχύει τον παγκόσμιο ρόλο της, κυρίως, στον τομέα της οικονομίας.

Χαρακτηριστικό της έντασης των ενδοκαπιταλιστικών αντιθέσεων είναι, ότι, ενώ οι ΗΠΑ καλλιεργούν έντονα ανταγωνιστικές σχέσεις με την Κίνα στα ζητήματα της οικονομίας, όπως η πίεση έως και απαγόρευση αγοράς από άλλες χώρες του συστήματος 5G, η Ε.Ε. το Δεκέμβρη του 2020 προέβη σε οικονομική συμφωνία για επενδύσεις με την Κίνα, επιλέγοντας την οικονομική συνεργασία αντί για την έντονη αντιπαράθεση, παρόλο που οι εξαγωγές της προς την Κίνα είναι πολύ λιγότερες σε σχέση με τις εισαγωγές της από αυτή.

Η εκλογική **ήττα του Τραμπ**, προκάλεσε ανακούφιση σε προοδευτικούς ανθρώπους. Ωστόσο οι ΗΠΑ παραμένουν ιμπεριαλιστική υπερδύναμη, με σταθερούς διαχρονικά τους άξονες της εξωτερικής πολιτικής της.

Η κατάληψη από ακροδεξιούς Τραμπιστές του Καπιτωλίου στις αρχές του περασμένου Γενάρη, απέδειξε ότι ο «Τραμπισμός», αυτό το αντιδραστικό ρεύμα του εθνικισμού, του ρατσισμού και της ξενοφοβίας, παραμένει εκλογικά, πολιτικά, κοινωνικά ισχυρό και απειλητικό, σε Αμερική και Ευρώπη. Επίσης, ότι οι **ΗΠΑ** μπορεί να είναι, πλέον, μία χώρα κοινωνικά διχασμένη και μία **ιμπεριαλιστική δύναμη σε υποχώρηση**, αλλά αυτή η κατάσταση μπορεί να την καθιστά πολύ **επικίνδυνη** και επιρρεπή να προωθήσει νέες τυχοδιωκτικές στρατιωτικές επεμβάσεις, για να αποκαταστήσει την εσωτερική συνοχή της και για να επανακτήσει την παγκόσμια ισχύ της.

Οι πρόσφατες δηλώσεις του εκπροσώπου του Στέιτ Ντιπάρτμεντ Νεντ Πράις ότι οι ΗΠΑ τάσσονται κατά της κατασκευής του αγωγού Nord Stream-2 για γεωπολιτικούς λόγους, δηλαδή,

προκειμένου να μην ενισχυθεί η ενεργειακή εξάρτηση της Ε.Ε. από τη Ρωσία, επιβεβαιώνουν την παραπάνω εκτίμησή μας.

Οι ελπίδες της κυβέρνησης Μητσοτάκη και της συστημικής αντιπολίτευσης στη χώρα μας, ότι η εκλογή Μπάιντεν θα συγκρατήσει το καθεστώς Ερντογάν από επεκτατικές και αναθεωρητικές πολιτικές, είναι χωρίς πραγματικό αντίκρισμα. Κι αυτό αποδείχτηκε άμεσα με τις νέες προκλήσεις του στο Αιγαίο (υδρογραφικό Τσεσμέ κλπ)

Η νέα κατάσταση επιβεβαιώνει την ανάγκη απεμπλοκής της χώρας μας από τους διεθνείς ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς και τον ευρωατλαντισμό και προώθησης μίας ανεξάρτητης, πολυδιάστατης, φιλειρηνικής, αντιιμπεριαλιστικής εξωτερικής πολιτικής.

Απέναντι στους έντονους ενδοκαπιταλιστικούς ανταγωνισμούς, τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και στις επιπτώσεις τους στο παγκόσμιο γίνεσθαι (συρράξεις, πόλεμοι, αντεργατικά, αντιδημοκρατικά, κατασταλτικά μέτρα, φτωχοποιήσεις μεγάλων κοινωνικών στρωμάτων, ανεπιτυχής αντιμετώπιση της πανδημίας του κορωνοϊού κτλ.), ως φωτεινή ελπίδα για τα πλατιά λαϊκά στρώματα, προβάλλει η ισχυρή αντίσταση των λαών της Λατινικής Αμερικής, απέναντι στις προσπάθειες του αμερικανικού ιμπεριαλισμού να καθορίσει τις πολιτικές εξελίξεις στις χώρες τους.

Οι εκλογικές νίκες της Αριστεράς στην Βολιβία, εν μέσω διωγμών και τρομοκρατίας σε βάρος των αριστερών δυνάμεων, και στη Βενεζουέλα, η εκλογική ενίσχυση της Αριστεράς και σε άλλες χώρες της Λατινικής Αμερικής, η επιτυχής αντιμετώπιση από την Κούβα της πανδημίας, αποτελούν νίκες όλων των λαών που μάχονται τον νεοφιλελευθερισμό, τον φασισμό, τον ιμπεριαλισμό. Κρατούν ζωντανή την ελπίδα ότι υπάρχει άλλος δρόμος από αυτόν του νεοφιλελεύθερου καπιταλισμού.

2. Η **πανδημία** του κορωνοϊού αποδείχτηκε, πλέον, ότι είναι όχι μόνο καταστροφική για όλη την ανθρωπότητα, αλλά και ακραία **ταξική** ως προς τις επιπτώσεις της. Διευρύνθηκαν οι κοινωνικές ανισότητες, εντάθηκε η φτωχοποίηση των λαϊκών στρωμάτων.

Οι εργαζόμενοι έχουν μέχρι τώρα τα περισσότερα θύματα, λόγω μεταφοράς τους με ΜΜΜ, έλλειψης μέτρων υγειονομικής προστασίας στους χώρους εργασίας, και γιατί μεγάλα τμήματά τους (υγειονομικοί, εργαζόμενοι σε αλυσίδες διατροφής) βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή της μάχης, πολλές φορές, μάλιστα, χωρίς τα αναγκαία μέσα υγειονομικής προστασίας.

Επίσης, οι αστικές κυβερνήσεις έχουν ως αδιαπραγμάτευτη ταξική πολιτική επιλογή τους να φορτώσουν τα βάρη της πανδημίας και της οικονομικής κρίσης, καθώς και της νέας υπερχρέωσης με τη διόγκωση του δημοσίου και ιδιωτικού χρέους στις χώρες τους, και πάλι στις πλάτες των εργαζομένων, των συνταξιούχων και των μικρομεσαίων κοινωνικών στρωμάτων.

Τα όποια μέτρα χαλάρωσης των δημοσιονομικών πολιτικών τους και ενίσχυσης της ρευστότητας, κυρίως μέσω της Ε.Κ.Τ., τα αποφάσισαν οι αστικές κυβερνήσεις και η Ε.Ε., για να μην καταρρεύσουν οι οικονομίες των χωρών τους, η ευρωζώνη, αλλά και οι ίδιες οι κυβερνήσεις. Ταυτόχρονα, αξιοποιούν την πανδημία για να εμβαθύνουν και να παγιώσουν τη νεοφιλελεύθερη πολιτική τους σε βάρος των πλατιών λαϊκών στρωμάτων, παίρνοντας και νέα αντικοινωνικά, αντιδημοκρατικά, κατασταλτικά μέτρα.

Η πανδημία του κορωνοϊού, τα 2,5 εκατ. των νεκρών, κυρίως στις μητροπόλεις του καπιταλισμού, η έλλειψη αντοχής των συρρικνωμένων από τις σκληρές νεοφιλελεύθερες πολιτικές δημόσιων συστημάτων υγείας, η διαχείριση των εμβολίων αλλά και των θεραπευτικών φαρμάκων από τις αστικές κυβερνήσεις με γνώμονα το κέρδος των φαρμακευτικών εταιρειών και τις γεωπολιτικές σκοπιμότητες, ανέδειξαν εμφαντικά το γεγονός ότι ο **καπιταλισμός**, στα ανώτερα ιδίως στάδιά του, γίνεται ιδιαίτερα **βάρβαρος**, φτωχοποιεί ακόμα περισσότερο τα λαϊκά στρώματα, καταστρέφει ανεπανόρθωτα το περιβάλλον. Η πάλη για την υπέρβασή του με στόχο το **σοσιαλισμό**, καθίσταται πλέον αναγκαίοτητα ζωτικής σημασίας για την ανθρωπότητα.

3. Η **ΕΕ** κάτω από το βάρος της διπλής κρίσης, υγειονομικής και οικονομικής, που πλήττει κυρίως το φτωχό ευρωπαϊκό Νότο, αναγκάστηκε, για να μη διαλυθεί και καταρρεύσει, να προχωρήσει στην **αναστολή του Συμφώνου Σταθερότητας** για το 2020-21. Επίσης, ενέκρινε το σχέδιο ανάκαμψης, που θα χρηματοδοτηθεί κυρίως από κοινό δανεισμό, αλλά και από επιμέρους δανεισμό χωρών – μελών για το 2021-26. Με τον τρόπο αυτό, αλλά και με το δανεισμό στον οποίο αναγκάζονται να καταφύγουν οι κυβερνήσεις των χωρών μελών της από τις διεθνείς αγορές, διογκώνεται το δημόσιο χρέος, κυρίως των χωρών του νότου, όπως και της χώρας μας, το οποίο στις 31/12/2020 έφθασε στα 374 δις ευρώ.

Επειδή είναι φανερό ότι, μετά και το κύμα της οικονομικής κρίσης, που έχει επιφέρει η αντιμετώπιση της πανδημίας, οι χώρες της Ε.Ε. θα έχουν εξαιρετική δυσκολία να εξυπηρετήσουν το δημόσιο χρέος τους, το διευθυντήριο της **Ε.Ε.**, διακηρύσσει από τώρα σε όλους τους τόνους, ότι αυτά τα μέτρα είναι προσωρινά, ότι δεν υπάρχει περίπτωση να μην εξυπηρετηθεί το δημόσιο χρέος των κρατών μελών της και ότι, μόλις αντιμετωπιστεί η πανδημία, **θα επαναφέρει τη σκληρή δημοσιονομική πειθαρχία** και θα αναγκάσει τις χώρες – μέλη της, για να αντιμετωπίσουν τη νέα υπερχρέωσή τους, να προωθήσουν νέα εσωτερικά μνημόνια λιτότητας.

Η **ΕΕ**, με τον τρόπο που αντιμετώπισε και αντιμετωπίζει και την παρούσα υγειονομική και οικονομική κρίση, με αποκορύφωμα το **φιάσκο των εμβολίων**, εν μέσω οξυτάτων ανταγωνισμών ανάμεσα σε πολυεθνικές φαρμακευτικές εταιρείες και ανάμεσα σε χώρες – μέλη της, επιβεβαίωσε για άλλη μία φορά και, δυστυχώς, σε βάρος της υγείας και της ζωής των λαών της Ευρώπης, ότι δεν μπορεί να μεταρρυθμιστεί προς το καλύτερο. Ότι αυτό που χρειάζεται είναι η ανατροπή της και η αντικατάστασή της από μια **άλλη Ευρώπη** των κυρίαρχων δημοκρατικών χωρών και λαών στη βάση ισότιμης πολιτικής και οικονομικής συνεργασίας, μακριά και απέναντι από ηγεμονισμούς και τα ευρωατλαντικά σχέδια της ΕΕ, και του ΝΑΤΟ.

4. Το ενθαρρυντικό είναι ότι οι επιστήμονες μπόρεσαν μέσα μόλις σε 12 μήνες να δώσουν στην ανθρωπότητα αποτελεσματικά και ασφαλή εμβόλια, αξιόπιστες διαγνωστικές μεθόδους, αποτελεσματικά θεραπευτικά φάρμακα. Και ενώ αναδείχτηκαν οι δημιουργικές δυνατότητες των επιστημόνων, για μια ακόμη φορά, το κυρίαρχο σύστημα εγκλώβισε το αποτέλεσμα της ανθρώπινης έρευνας και εργασίας στο **κυνήγι του κέρδους των πολυεθνικών φαρμακευτικών και άλλων εταιρειών**, με συνέπεια να μη μπορούν να υπηρετήσουν με επάρκεια και ποιότητα τις πραγματικές κοινωνικές ανάγκες.

Στην **ΕΕ**, μετά την κακή – λόγω σκοπιμοτήτων – διαχείριση από αυτή της προμήθειας των εμβολίων για τις χώρες – μέλη της, έχουν προκληθεί **σοβαρές καθυστερήσεις στις διαδικασίες εμβολιασμού** των ευρωπαϊκών λαών. Η επίτευξη του διακηρυγμένου στόχου της

ΕΕ για συλλογική ανοσία το ερχόμενο Φθινόπωρο, μέσω του εμβολιασμού του 70% του πληθυσμού της, σύμφωνα και με πρόσφατες δηλώσεις αξιωματούχων της, φαίνεται πολύ δύσκολη έως και ανέφικτη.

Οι **πολιτικές ευθύνες** των κυρίαρχων κύκλων της **ΕΕ** γι' αυτή την κατάσταση σε βάρος της υγείας και της ζωής των λαών της Ευρώπης είναι εγκληματικές, γιατί:

- Η ΕΕ, έχοντας ως πολιτική επιλογή την εξυπηρέτηση ιδιωτικών κερδοσκοπικών συμφερόντων και ιδεολογικών και γεωστρατηγικών επιδιώξεων των πιο πλούσιων χωρών – μελών της, επέλεξε να υπογράψει συμβόλαια αγοράς εμβολίων μονομερώς με πολυεθνικές φαρμακευτικές εταιρείες της Δύσης. Δεν αγόρασε αποτελεσματικά και ασφαλή εμβόλια από άλλες πηγές (Ρωσία, Κίνα, κλπ). Δέσμευσε, μάλιστα, τις χώρες – μέλη της να μην μπορούν για την κάλυψη των ελλείψεων και τη συμπλήρωση των αναγκών τους να αγοράσουν από μόνες τους εμβόλια ούτε από τις συγκεκριμένες ή άλλες πολυεθνικές της Δύσης ούτε από άλλες εναλλακτικές πηγές. Την ίδια όμως ώρα, η ΕΕ έκλεινε τα μάτια και τα αυτιά της σε καταγγελίες για διμερείς συμφωνίες κάτω από το τραπέζι πλούσιων χωρών – μελών της (πχ. Γερμανίας) για αγορές εμβολίων.
- Επίσης η ΕΕ δεν έχει δώσει στη δημοσιότητα ούτε καν στοιχειώδεις πληροφορίες για τα συμβόλαια, που έχει υπογράψει με τις πολυεθνικές φαρμακευτικές εταιρείες παραγωγής και διάθεσης εμβολίων, παρά τις πιέσεις που δέχεται από μέσα μαζικής ενημέρωσης, κοινωνικά κινήματα και προοδευτικές πολιτικές δυνάμεις, που απαιτούν ενημέρωση και πλήρη διαφάνεια.

Τα προγράμματα των εμβολιασμών, δυστυχώς, έχουν καθοριστεί από τους εθνικούς ανταγωνισμούς και από τα επιδιωκόμενα κέρδη των πολυεθνικών φαρμακευτικών επιχειρήσεων της Δύσης, όχι από τις κοινωνικές ανάγκες ή τις καθολικές ανάγκες της ανθρωπότητας, αφού δεν διασφαλίστηκε η παγκόσμια συνεργασία για την παραγωγή και τη διανομή των εμβολίων.

Έτσι, οι **φτωχές χώρες** στη συντριπτική πλειοψηφία τους έχουν μείνει αβοήθητες, με αβέβαιο το μέλλον τους ως προς την προμήθεια εμβολίων και τον εμβολιασμό των πληθυσμών τους, σε μια οδυνηρή επανάληψη όσων απαράδεκτων είχαν συμβεί με το φάρμακο της θεραπείας του aids.

Αποδεικνύεται, για μία άλλη φορά, με επώδυνο και επικίνδυνο τρόπο, ότι η λεγόμενη ελεύθερη αγορά, και το πολιτικό σύστημα που τη στηρίζει, δεν θέλει να καλύψει με καθολικότητα, ισότητα και κοινωνική δικαιοσύνη την ανάγκη της ανθρωπότητας για γρήγορη πρόσβαση στα εμβόλια κατά του κορωνοϊού.

Η πνευματική ιδιοκτησία του εμβολίου (πατέντα) πρέπει να είναι παγκόσμιο δημόσιο κοινωνικό αγαθό. Η λύση, που θα κάλυπτε όλες τις ανθρώπινες ανάγκες για εμβόλια και σε πλούσιες και σε φτωχές χώρες, θα ήταν **να δοθεί η δυνατότητα μαζικής παραγωγής και γρήγορης διάθεσής τους και σε φαρμακοβιομηχανίες στις χώρες της Ευρώπης και όλου του κόσμου χωρίς δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας (πατέντες).**

Η **κυβέρνηση Μητσοτάκη**, με την επιλογή της να είναι πιστός **ουραγός της πολιτικής της Ε.Ε.**, δεν ανταποκρίθηκε στις ανάγκες για τον έγκαιρο εφοδιασμό της χώρας με τον αναγκαίο αριθμό εμβολίων, αλλά και την οργάνωση των απαραίτητων δομών και διαδικασιών για την

πραγματοποίησή τους. Για να καλύψει άμεσα τις ελλείψεις σε εμβόλια θα πρέπει να αγοράσει εμβόλια και από εναλλακτικές πηγές (Ρωσία, Κίνα, κλπ), ενώ το αίτημα για δημοσία φαρμακοβιομηχανία και δημόσια φαρμακαποθήκη παραμένει επίκαιρο.

Να μην το ξεχνάμε όμως, **το εμβόλιο μόνο του δεν φτάνει**. Χρειάζεται ενίσχυση του Δημόσιου Συστήματος Υγείας, με μέτρα τα οποία αναφέρονται παρακάτω.

5. Βρισκόμαστε στην αρχή του τρίτου κύματος της πανδημίας και έντασης της **συνεπακόλουθης οικονομικής κρίσης**.

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη επανεκκίνησε τον περασμένο Μάη την οικονομία, χωρίς να πάρει τα αναγκαία μέτρα υγειονομικής θωράκισης του λαού, ενεργώντας με βασικό κριτήριο τα κέρδη των μεγάλων επιχειρήσεων.

Δεν ενίσχυσε ουσιαστικά το Δημόσιο Σύστημα Υγείας. Δημιούργησε λίγες ΜΕΘ, έκανε λίγες προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, διέθεσε ελάχιστα από τον κρατικό προϋπολογισμό για την ενίσχυσή του, τα οποία, μάλιστα, μειώνει κατά 572 εκατ. ευρώ, στον προϋπολογισμό του 2021. Δεν αναβάθμισε την πρωτοβάθμια περίθαλψη. Διάθεσε, όμως, **σκανδαλώδη ποσά σε ιδιωτικά θεραπευτήρια και Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης**.

Γι' αυτούς τους λόγους **ανοιγοκλείνει συνεχώς το lockdown**, με όσα αρνητικά αυτό συνεπάγεται για την κοινωνία και την οικονομία.

Παρά τις συνεχείς υποδείξεις των λοιμωξιολόγων ότι ο ιός μεταδίδεται στα μέσα μαζικής μεταφοράς, η κυβέρνηση της ΝΔ **δεν ενισχύει τα μέσα μαζικής μεταφοράς** με τον απαιτούμενο αριθμό νέων λεωφορείων, εξυπηρετώντας όχι την υγεία των πολιτών, αλλά τη μελλοντική ιδιωτικοποίηση των δημόσιων φορέων αστικής συγκοινωνίας.

Δεν προχωρά σε μαζικά **test** αποτελεσματικής ανίχνευσης του ιού στον πληθυσμό.

Δεν ελέγχει την εφαρμογή των υγειονομικών μέτρων στους **χώρους εργασίας**, όπου επίσης υπάρχει ισχυρή μετάδοση του ιού.

Δεν παίρνει επαρκή μέτρα ουσιαστικής οικονομικής στήριξης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, οι οποίοι δηλώνουν ότι χιλιάδες από αυτές δεν μπορούν να ανοίξουν ξανά.

Με συνεχή αντεργατικά μέτρα εντείνει τις περικοπές μισθών, την επέκταση της μερικής και ελαστικής απασχόλησης και της εκ περιτροπής εργασίας, την έξαρση της εργοδοτικής αυθαιρεσίας, τη μαζική φτωχοποίηση, ενώ, με τις οδυνηρές επιπτώσεις που θα έχει η διαχείριση της επιδημίας στην οικονομία, ένα νέο κύμα απολύσεων θα εξελιχθεί, το οποίο υποκρύπτεται τώρα, από το καθεστώς των αναστολών εργασίας.

Πρωωθεί, στα πλαίσια αποφάσεων ΕΕ και Ευρωζώνης το **νεοφιλελεύθερο σχέδιο Πισσαριδη**, ως συνέχεια των μνημονίων, με νέα κατεδάφιση, μισθών, εργασιακών σχέσεων και συντάξεων. Με περαιτέρω ιδιωτικοποίηση της κοινωνικής ασφάλισης με **πλήρη κεφαλαιοποίηση της επικουρικής ασφάλισης**. Αυτή θα εντείνει την αβεβαιότητα των νέων

ασφαλισμένων για το πόση σύνταξη θα πάρουν. Οδηγεί στην εξαέρωση των επικουρικών συντάξεων των ήδη συνταξιούχων, αφού το ταμείο τους θα στερηθεί τις εισφορές των νέων ασφαλισμένων.

Με το **νέο αντεργατικό νομοσχέδιο**, που ετοιμάζεται να καταθέσει προς ψήφιση στη Βουλή, προωθεί απλήρωτες υπερωρίες, περαιτέρω περιορισμό έως κατάργηση του απεργιακού και συνδικαλιστικού δικαιώματος, μεγαλύτερη συρρίκνωση του ρόλου των επιθεωρήσεων εργασίας.

Η κυβέρνηση με τα χρήματα του **ταμείου ανάκαμψης** της ΕΕ, όταν, εφόσον και με όποιους **όρους νέας υπερχρέωσης** της χώρας μας έλθουν, θα προωθήσει πιο αποτελεσματικά τη νεοφιλελεύθερη ατζέντα της με χρηματοδότηση, κυρίως, των μεγάλων ιδιωτικών επιχειρήσεων. Σε τομείς και κλάδους που υπαγορεύει η ΕΕ και οι ωφελούμενοι επιχειρηματικοί όμιλοι και όχι οι πραγματικές ανάγκες και δυνατότητες της χώρας.

Με το νέο πτωχευτικό κώδικα δίνει το τελειωτικό **χτύπημα στη λαϊκή κατοικία** και στα νοικοκυριά, που επλήγησαν από τις μνημονιακές πολιτικές και την παρούσα διπλή κρίση.

Τα κυβερνητικά μέτρα στήριξης της εργασίας, εισοδημάτων, επαγγελματιών και αυτοαπασχολούμενων στην περίοδο της πανδημίας, είναι πολύ λιγότερα από τις πραγματικές ανάγκες της περιόδου, και απ' όσα διατίθενται σε άλλες χώρες. Διαχέουν τη φτώχεια, καθιστούν τη χώρα νεκροταφείο μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Συνοδεύονται με νέα **προκλητικά προνόμια στο κεφάλαιο**.

Η κυβέρνηση ανοιγοκλείνει τα σχολεία, χωρίς να παίρνει τα αναγκαία μέτρα υγειονομικής προστασίας μαθητών, εκπαιδευτικών, γονιών. Με το νέο νόμο για την εκπαίδευση, που η κυβερνητική πλειοψηφία ψήφισε πρόσφατα στη Βουλή μαζί με το κόμμα του Βελόπουλου, παρά τις μαζικές και μαχητικές αντιστάσεις και κινητοποιήσεις εν μέσω εγκλεισμού και αυστηρών απαγορεύσεων της εκπαιδευτικής κοινότητας και κυρίως των φοιτητών, ενισχύει τους ταξικούς φραγμούς στη μόρφωση για τα παιδιά λαϊκών οικογενειών και τους κατασταλτικούς μηχανισμούς (αστυνομία στα πανεπιστήμια κλπ).

Οι ευθύνες της κυβέρνησης για την έλλειψη προετοιμασίας για την **αντιμετώπιση της κακοκαιρίας** στα μέσα Φλεβάρη, παρά τις έγκαιρες μετεωρολογικές προβλέψεις, με εκατοντάδες χιλιάδες πολίτες χωρίς ηλεκτρικό ρεύμα, νερό, τηλέφωνο, διαδίκτυο και με κλειστό μετά από δική της εντολή τον βασικό οδικό άξονα της χώρας, είναι μεγάλες έως εγκληματικές. Όλα αυτά είναι αποτέλεσμα όχι μόνο της ανικανότητας της κυβέρνησης να κινητοποιήσει και να συντονίσει τον κρατικό μηχανισμό, αλλά πρωτίστως της οικονομικής και σε ανθρώπινο δυναμικό συρρίκνωσης των δημόσιων οργανισμών, που επήλθε, κατά βάση, στην περίοδο των μνημονιακών πολιτικών, που επί μία δεκαετία εφάρμοσαν οι κυβερνήσεις Ν.Δ., ΚΙΝΑΛ, ΣΥΡΙΖΑ. Κυρίως όμως, λόγω της ιδιωτικοποίησης βασικών δημοσίων δομών, υποδομών και υπηρεσιών, που είχαν ως αποτέλεσμα να στοχεύουν, πλέον, μόνο στο κέρδος των νέων ιδιωτών μεγαλομετόχων τους και όχι στην εξυπηρέτηση των κοινωνικών αναγκών.

Η κυβέρνηση εφαρμόζει **όλο και πιο αυταρχικότερη πολιτική**, καταργώντας δημοκρατικά, συνδικαλιστικά, κοινωνικά δικαιώματα, φτάνοντας μέχρι την καθολική απαγόρευση εκδηλώσεων (Πολυτεχνείο, «Γρηγορόπουλος», πρόσφατες πανεκπαιδευτικές κινητοποιήσεις). Αξιοποιεί ως

ευκαιρία την απειλή του κορωνοϊού και τον εγκλεισμό, αλλά και το νέο νόμο της κατά των διαδηλώσεων. Κι αυτό, όχι μόνο για να περάσει τις αντικοινωνικές πολιτικές της εν μέσω πανδημίας, αλλά και προληπτικά, γιατί φοβάται και θέλει να προλάβει τις αντιστάσεις στις αντιλαϊκές πολιτικές της, που σχεδιάζει να προωθήσει και μετά την πανδημία στο όνομα της αντιμετώπισης των οικονομικών συνεπειών της. Ο **αυταρχικός εκτροχιασμός της κυβέρνησης** θέτει εκ των πραγμάτων σοβαρό **θέμα δημοκρατίας** και αναδεικνύει την άμεση ανάγκη παλλαϊκής υπεράσπισης των δημοκρατικών και κοινωνικών δικαιωμάτων.

Η κυβερνητική πολιτική δεν είναι απλώς μια νεοφιλελεύθερη αυταρχική πολιτική αλλά κάτι πολύ βαθύτερο, και ποιοτικά πιο επικίνδυνο για το σύνολο της κοινωνίας. Είναι η συστημική απόφαση **συντηρητικοποίησης** του συνόλου της κοινωνίας σε αξίες, πολιτικές και λειτουργίες, που έχουν ως πρότυπο αξίες περασμένων δεκαετιών, τις πιο συντηρητικές αρχές της εγχώριας δεξιάς.

Ταυτόχρονα, με αφορμή τις επεκτατικές πρακτικές του καθεστώτος **Ερντογάν**, αντί να απεγκλωβιστεί από τη μονόπλευρη πρόσδεσή της στον ευρωατλαντισμό και να ασκήσει μία ανεξάρτητη, φιλειρηνική, πολυδιάστατη εξωτερική πολιτική, συμμετέχοντας ως ουραγός στο deal των εξοπλιστικών ανταγωνισμών μεταξύ ΗΠΑ, Γαλλίας, Γερμανίας, Ιταλίας, Ισραήλ κτλ., ανοίγει νέο κύκλο υπέρμετρης αύξησης των δημόσιων δαπανών για στρατιωτικούς εξοπλισμούς σε βάρος των κοινωνικών αναγκών, χωρίς να καλύπτουν και τις πραγματικές αμυντικές ανάγκες του λαού και της χώρας.

7. Η σεξουαλική παρενόχληση και η άσκηση λεκτικής ή σωματικής βίας στην εργασία και στην κοινωνία.

Το τελευταίο διάστημα υπήρξε κύμα καταγγελιών σεξουαλικής παρενόχλησης αλλά και λεκτικής και σωματικής βίας στους χώρους του αθλητισμού και της τέχνης.

Οι καταγγελίες έγιναν κατ' αρχή από γυναίκες και άνδρες, που είχαν το θάρρος, τη δυνατότητα προβολής, αλλά και αισθάνθηκαν κάποια στιγμή και τη δύναμη να σπάσουν τη σιωπή τους. Υπάρχουν όμως χιλιάδες άλλες γυναίκες, στα εργοστάσιο, στα γραφεία, στα σουπερ μάρκετ, που δεν τολμούν να καταγγείλουν, γιατί φοβούνται, όχι μόνο ότι θα χάσουν την εργασία και την επαγγελματική εξέλιξή τους, αλλά και ότι θα διασυρθούν.

Οι **ευθύνες** των αστικών **κυβερνήσεων** της χώρας μας για την μη προστασία από τέτοιες συμπεριφορές, ιδιαίτερα στους χώρους εργασίας, είναι βαρύτερες, γιατί τα έως τώρα μέτρα που έχουν ληφθεί (νόμοι 3896/2010 και 4443/2016, Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, κλπ) ουσιαστικά δεν εφαρμόζονται. Οι Επιθεωρήσεις Εργασίας, που θα μπορούσαν να εξετάζουν με το κατάλληλο προσωπικό τέτοιους είδους καταγγελίες, έχουν αποδεκατιστεί εντελώς και δεν παρεμβαίνουν για κανένα θέμα παραβίασης της εργατικής νομοθεσίας. Η **Διεθνής Σύμβαση Εργασίας 190/2019** για τον «Τερματισμό της βίας και της παρενόχλησης σε βάρος των γυναικών και των ανδρών στον κόσμο της εργασίας» **δεν έχει κυρωθεί καν από τη χώρα μας**, γιατί δεν υπήρξε μέχρι τώρα στις κυβερνήσεις η πολιτική βούληση για τη λήψη των απαραίτητων – και κυρίως κατάλληλων – μέτρων εφαρμογής της.

Γενικότερα, παρότι σχεδόν όλοι καταγγέλλουν και ιδιαίτερα οι κυβερνώντες τέτοιες απαράδεκτες συμπεριφορές, όχι μόνο τις ανέχονται, αλλά και τις καλλιεργούν. Η προβολή τηλεοπτικών σκουπιδιών, που κατασκευάζουν υποτιμητικά γυναικεία πρότυπα, ενισχύουν το σεξισμό και αυτές τις απαράδεκτες συμπεριφορές.

Η **Υπουργός Πολιτισμού** και ολόκληρη η σημερινή **κυβέρνηση** της ΝΔ έχουν **σοβαρότατες πολιτικές ευθύνες** για το χειρισμό της σχετικής υπόθεσης στο Εθνικό Θέατρο, όπου ουσιαστικά ανέχτηκαν και συγκάλυψαν για πολύ καιρό απαράδεκτες και ποινικά κολάσιμες ειδικές συμπεριφορές.

Η αντιμετώπιση αυτής της απάνθρωπης μάστιγας μπορεί να γίνει με την αμέριστη κοινωνική αλληλεγγύη και **στήριξη στα θύματα** και με την ενίσχυση των αγώνων του λαϊκού κινήματος και των δυνάμεων της Αριστεράς για:

α. Βελτίωση του νομοθετικού πλαισίου, αλλά και εφαρμογή των ήδη υπαρχόντων νόμων.

β. Κατοχύρωση και αναβάθμιση των εργασιακών και των κοινωνικών δικαιωμάτων, ενεργοποίηση των επιθεωρήσεων εργασίας και κύρωση και στη χώρα μας της 190/2019 Διεθνούς Σύμβασης Εργασίας.

γ. Ενίσχυση του ρόλου των σωματείων στους εργασιακούς χώρους, αντί για υπονόμισή τους.

δ. Αλλαγή των πολιτισμικών προτύπων.

8 Ο **ΣΥΡΙΖΑ**, ασκεί κριτική σε δευτερεύουσες πλευρές της κυβερνητικής πολιτικής. Δεν αμφισβητεί το νεοφιλελεύθερο περιεχόμενο της, αφού η κυβέρνηση της ΝΔ, συνήθως, εφαρμόζει νόμους, που είχε ψηφίσει ή μνημονιακές δεσμεύσεις της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ.

Αυτή είναι η αιτία, η οποία, μαζί με την πολιτική αναξιοπιστία λόγω της μνημονιακής μετάλλαξής του, προκαλεί στο ΣΥΡΙΖΑ **εσωτερικές αντιπαραθέσεις**. Αυτές, όμως, **δεν έχουν, ως ουσιαστικό διακύβευμα το περιεχόμενο της πολιτικής του**, αλλά το ποιοι θα ηγεμονεύσουν στην κεντροαριστερή μετεξέλιξή του, η οποία θα επισφραγιστεί με το επικείμενο συνέδριο του.

Η συζήτηση που έχει ανοίξει με πρωτοβουλία του ΣΥΡΙΖΑ, για **συγκρότηση αντιδεξιού μετώπου**, δεν έχει πραγματική προγραμματική βάση, γιατί η ηγεσία του έχει εφαρμόσει και υιοθετήσει δεξιές πολιτικές. Αποτελεί **επικοινωνιακό εργαλείο** της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ, προκειμένου να αναζωπυρωθεί ο διλημματικός δικομματισμός μεταξύ «δύο διαφορετικών κόσμων, προόδου – συντήρησης και δεξιάς – αριστεράς», και να επανέλθει στην κυβέρνηση.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως δεν νομιμοποιείται πολιτικά να καλεί σε αντιδεξιό μέτωπο, όταν αυτός μαζί με τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ ψήφισε και εν συνεχεία ως κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ εφάρμοσε το **3ο μνημόνιο**, που περιλάμβανε δεξιές νεοφιλελεύθερες πολιτικές. Πολύ περισσότερο, όταν **παραβίασε το αποτέλεσμα του λαϊκού δημοψηφίσματος** του 2015, μετατρέποντας το ηχηρό ΟΧΙ του ελληνικού λαού στο ΝΑΙ της υποταγής. Κι όταν η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ ισχυρίζεται, χωρίς καμία έστω και στοιχειώδη αυτοκριτική, ότι μέσα από τέτοιες πολιτικές βγήκε όρθια η κοινωνία.

Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορεί να καλεί σε αντιδεξιά προοδευτική συνεργασία, όταν οι πολιτικές, που προτείνει ως προγραμματική βάση της, κινούνται στο πλαίσιο των δεσμεύσεων, που ως κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ- ΑΝΕΛ είχε αναλάβει μέχρι το 2060 έναντι των δανειστών της χώρας, για συνέχιση με άλλους τρόπους μνημονιακών νεοφιλελεύθερων πολιτικών.

Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει την πολιτική αξιοπιστία να καλεί για αντιδεξιό μέτωπο, όταν με τις δεξιές μνημονιακές πολιτικές που εφάρμοσε ως κυβέρνηση, ανάστησε πολιτικά τη Δεξιά και επανέφερε τη ΝΔ στην κυβέρνηση για να τις εφαρμόσει πιο αυθεντικά.

Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορεί, επίσης, να καλεί σε αντιδεξιό μέτωπο, όταν συμφωνεί με τη ΝΔ στα γεωστρατηγικά θέματα και στις διεθνείς συμμαχίες της Ελλάδας, οι οποίες είναι μονομερείς και εντάσσονται στα πλαίσια του ευρωατλαντισμού.

Εξαιτίας των παραπάνω πολιτικών επιλογών της, η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ «ασκεί αντιπολίτευση», μ' ένα τρόπο ο οποίος υποβαθμίζει την ουσία της πολιτικής αντιπαράθεσης, διολισθαίνει στη λογική του δημαγωγικού λαϊκισμού, χωρίς να έχει εναλλακτική πρόταση, συμβάλλει στην αποστασιοποίηση του λαού και της νεολαίας από την πολιτική.

Η προώθηση Αντιδεξιού Μετώπου, παρότι θα μπορούσε να οδηγήσει σε μία ανάπτυξη κοινωνικών αγώνων, αυτοί θα κινδυνεύσουν να εγκλωβιστούν στο νέο δικομματισμό. Οι δυνάμεις της Ριζοσπαστικής Αριστεράς δεν πρέπει να εμπλακούν σε αυτή την **παγίδα**.

Τα προαναφερθέντα αφορούν την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ, όχι τον λαϊκό κόσμο του, με τον οποίο επιδιώκουμε να συμμετέχουμε από κοινού στους εργατικούς και κοινωνικούς αγώνες για την απόκρουση των αυταρχικών – αντιλαϊκών κυβερνητικών πολιτικών.

9 Η Ανυπότακτη Ριζοσπαστική Αριστερά, λόγω του κατακερματισμού της, της αναξιοπιστίας, την οποία «χρωώθηκε» λόγω της μνημονιακής συνθηκολόγησης του ΣΥΡΙΖΑ, και της εμμονής της ηγεσίας του ΚΚΕ σε αντιενωτικές πρακτικές, παρά τις πρόσφατες μικρές και ατελείς ενωτικές εκλάμψεις του, δεν μπορεί, αυτή την περίοδο, να συγκροτήσει ισχυρό λαϊκό ρεύμα ανατροπής σε προοδευτική κατεύθυνση.

Το **εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα** βρίσκεται σε βαθύτατη κρίση. Μετά από μακροχρόνια υποστολή της αγωνιστικής στάσης του, κυρίως κατά τη δεκαετή βάρβαρη μνημονιακή περίοδο, με ευθύνη της πλειοψηφίας της ηγεσίας του, δε μπορεί, παρά τις επιμέρους ηρωικές προσπάθειες αγωνιστικών τμημάτων του, να κινητοποιήσει ευρύτερα τους εργαζόμενους, να οργανώσει ενωτικούς και νικηφόρους αγώνες. Ο φόβος των εργαζομένων και των συνταξιούχων για την ανεργία, την υγεία και τη ζωή τους, αλλά και για την καταστολή, τα πρόστιμα κλπ επιτείνει αυτό το πρόβλημα.

Ενθαρρυντικό στοιχείο σε αυτή την ζοφερή κατάσταση κινηματικής στασιμότητας και υποχώρησης, είναι οι πρόσφατες **μαζικές κινητοποιήσεις της σπουδάζουσας νεολαίας ενάντια στο αντιεκπαιδευτικό νομοσχέδιο**, αλλά και οι κινητοποιήσεις για την υπεράσπιση

δημοκρατικών δικαιωμάτων, που έσπασαν καθολικές αντισυνταγματικές απαγορεύσεις της κυβέρνησης.

Η Κυβέρνηση, παρότι η διαχείριση από αυτή της υγειονομικής και κοινωνικής κρίσης, της πρόσφατης κακοκαιρίας, των καταγγελιών στο Εθνικό Θέατρο κλπ προκαλεί τα πρώτα κύματα λαϊκής δυσαρέσκειας, δεν έχει σήμερα απέναντί της μία πραγματική μαχητική και αποτελεσματική πολιτική και κοινωνική αντιπολίτευση.

Επιπλέον, το πολιτικό κενό από την πλευρά της ριζοσπαστικής αριστεράς υπάρχει σοβαρός κίνδυνος να καλυφτεί από ακροδεξιές ανορθολογικές δυνάμεις, που είναι παρούσες και έχουν αρχίσει να ανασυγκροτούνται, και ενισχύονται λόγω των εφαρμοζόμενων πολιτικών από την κυβέρνηση της Ν.Δ. .

Υπάρχει κενό κινηματικής αλλά και πολιτικής ριζοσπαστικής αριστερής αντιπολίτευσης, προβολής εναλλακτικής στρατηγικής πρότασης και ενός πολιτικού χώρου, που θα μπορούσε αυτό να το καλύψει.

9.

Το λαϊκό, εργατικό και νεολαιίστικο κίνημα στη σημερινή συγκυρία, υπάρχει ανάγκη, να προβάλλουν και να διεκδικήσουν πιο επιθετικά αιτήματα, αντίστασης και ανατροπής των εφαρμοζόμενων πολιτικών.

Ιδιαίτερα η ανυπότακτη ριζοσπαστική Αριστερά μπορεί και πρέπει να έλθει πιο κοντά στην εργατική τάξη, στα πραγματικά προβλήματα, στις αγωνίες και στις ανάγκες της και να διεκδικήσει μέτρα άμεσης ανακούφισης και επιβίωσης του λαού, όπως:

- **Υπεράσπιση της υγείας και της ζωής.** Το εμβόλιο μόνο του δεν φτάνει. Χρειάζεται ενίσχυση του **Δημόσιου Συστήματος Υγείας** με αύξηση της χρηματοδότησής του, άμεσες προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, με ΜΕΘ, ιατροτεχνολογικό εξοπλισμό, προστατευτικά υγειονομικά μέσα. Άνοιγμα των δομών της δημόσιας υγείας που έκλεισαν οι μνημονιακές κυβερνήσεις. Μαζική διενέργεια δωρεάν και συνταγογραφούμενων tests διάγνωσης του κορωνοϊού. **Ουσιαστική λειτουργία της Πρωτοβάθμιας Υγείας σε κάθε Δήμο** με πρόσληψη προσωπικού και εξοπλισμό (αυτό το αίτημα μπορεί να ενεργοποιήσει ευρύτερες μάζες σε κάθε περιοχή). Επίταξη του ιδιωτικού τομέα υγείας. Μέτρα υγειονομικής προστασίας και **ελέγχους στους χώρους εργασίας.**
- Γενναία ενίσχυση και **αναβάθμιση των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς,** με αγορά νέων λεωφορείων, με ανάλογες προσλήψεις μόνιμου προσωπικού. Να παραμείνουν στο δημόσιο οι φορείς αστικής συγκοινωνίας.
- **Υπεράσπιση της εργασίας και του συστήματος της δημόσιας, καθολικής κοινωνικής ασφάλισης.** Νομοθετική προστασία από απολύσεις. Ουσιαστική οικονομική στήριξη όσων έχασαν τη δουλειά τους εργαζόμενους και μικροεπαγγελματίες με αύξηση και χρονική επιμήκυνση του επιδόματος ανεργίας. Αύξηση δημόσιων επενδύσεων σε βασικές υποδομές (οδικοί άξονες, δίκτυα κλπ) με στόχο τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Οικονομική στήριξη και κλάδων του ιδιωτικού τομέα που θίχτηκαν και κυρίως των μικρομεσαίων επιχειρήσεων που δρουν

σε αυτούς. Κατάργηση δυνατοτήτων, που δόθηκαν στις επιχειρήσεις με πρόσχημα την πανδημία, να επεκτείνουν μονομερώς εκ περιτροπής εργασία, δανεισμό και ενοίκιαση των εργαζομένων, τηλεργασία χωρίς δικαιώματα κλπ. Ενίσχυση με προσωπικό και μέσα, και ενεργοποίηση των δημόσιων ελεγκτικών μηχανισμών για να σταματήσει η αυθαιρέσια της εργοδοσίας, η οποία εκμεταλλεζόμενη την πανδημία οργιάζει. Να μην κατατεθεί στη Βουλή το προετοιμαζόμενο νέο αντεργατικό νομοσχέδιο και να μην προχωρήσει η ιδιωτικοποίηση της επικουρικής ασφάλισης.

- **Υπεράσπιση λαϊκών εισοδημάτων**, αποκατάσταση μισθών των εργαζομένων από μειώσεις που υπέστησαν και αύξησή τους, για να βελτιωθεί η ζωή τους αλλά και για ν' αυξηθεί η ζήτηση, που θα συμβάλλει στην επανεκκίνηση της οικονομίας.
- **Νομοθέτηση του ακατάσχετου της πρώτης κατοικίας**, και να μη βγαίνουν στους πλειστηριασμούς οι πρώτες κατοικίες. Να σταματήσουν κατασχέσεις και πλειστηριασμοί λαϊκής περιουσίας. Μη εφαρμογή και κατάργηση του νέου πτωχευτικού κώδικα.
- **Γενναία διαγραφή των χρεών των λαϊκών νοικοκυριών**, των αγροτών, των μικροεπαγγελματιών, αυτοαπασχολούμενων, που πλήγηκαν από τα μνημόνια αλλά και από το δεύτερο κύμα της οικονομικής κρίσης, εξαιτίας της διαχείρισης της πανδημίας.
- **Να σταματήσουν οι αποκοπές ηλεκτρικού ρεύματος και νερού, να αποκατασταθούν οι διακοπείσες συνδέσεις.**
- **Υπεράσπιση της δημόσιας παιδείας** και ασφαλές υγειονομικά άνοιγμά της. Κατάργηση του νόμου Κεραμέως-Χρυσοχοϊδη.
- **Σταμάτημα των ιδιωτικοποιήσεων** δημόσιας περιουσίας, επιχειρήσεων και υποδομών.
- **Υπεράσπιση δημοκρατικών δικαιωμάτων** με την ανάπτυξη όσο το δυνατόν πλατύτερου κινήματος ενάντια στην «αυταρχικοποίηση» της κυβερνητικής πολιτικής. Κατάργηση στην πράξη των αυταρχικών αντιδημοκρατικών μέτρων, που θεσμοθέτησε η κυβέρνηση στη διάρκεια της πανδημίας, (περαιτέρω περιορισμός συνδικαλιστικού, απεργιακού δικαιώματος, απαγόρευση συγκεντρώσεων διαδηλώσεων κλπ).
- **Ενίσχυση της** ιδιαίτερα συρρικνωμένης από τις πολιτικές των μνημονίων και την υγειονομική και οικονομική κρίση **παραγωγικής βάσης της χώρας με μεγάλες δημόσιες επενδύσεις** είτε στους κλάδους και τομείς που υπάρχει άμεσα ανάγκη (αγροτοδιατροφικός τομέας, φάρμακο, ενέργεια) είτε σε κλάδους και τομείς που διαθέτουν διαχρονικά συγκριτικά πλεονεκτήματα (ναυτιλία, ήπιες μορφές ανάπτυξης τουρισμού, μικρές επιχειρήσεις νέας τεχνολογίας, μεταποίηση κλπ). Με εργαλεία τον δημόσιο τομέα, κοινωνικό τομέα, μικρομεσαίες επιχειρήσεις και τη δημόσια διοίκηση.
- **Αμφισβήτηση και διαγραφή δημοσίου χρέους**, το οποίο έχει διογκωθεί ιδιαίτερα, και από τις συνέπειες που επέφερε η διαχείριση της πανδημίας στην οικονομία. Για φέτος, οι τοκοχρεωλυτικές υποχρεώσεις για τη χώρα μας είναι πάνω από 11,5 δις ευρώ, ποσό εξαιρετικά δυσβάστακτο, εν μέσω της νέας οικονομικής κρίσης, και αναγκών οικονομικής ενίσχυσης του δημόσιου συστήματος υγείας, αλλά και των πλατιών λαϊκών στρωμάτων που πλήττονται για πολλοστή φορά.
- Να αποσυρθεί το νομοσχέδιο για το νέο πλειοψηφικότερο **εκλογικό σύστημα** στην **Τοπική Αυτοδιοίκηση**.

10 Η οικονομική κρίση και το νέο εσωτερικό μνημόνιο, που η Κυβέρνηση της ΝΔ προωθεί, για ν' αντιμετωπίσει την υπερχρέωση της χώρας και την άρση μετά από λίγο καιρό της δημοσιονομικής

χαλάρωσης στην ΕΕ, δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί μόνο με μέτρα άμεσης ανακούφισης και στήριξης του λαού και της νεολαίας.

Ο αγώνας γι' αυτά θα πρέπει να συνδυάζεται με τον αγώνα για ανατροπή του νεοφιλελεύθερου πολιτικού και οικονομικού κατεστημένου στη χώρα μας και για την προώθηση μίας εναλλακτικής ριζοσπαστικής πολιτικής.

Μ' ένα φιλολαϊκό, ριζοσπαστικό πρόγραμμα παραγωγικού μετασχηματισμού, τερματισμού της λιτότητας, δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας, βελτίωσης μισθών, συντάξεων, λαϊκών εισοδημάτων, προστασίας του περιβάλλοντος, ενίσχυσης του συστήματος δημόσιας υγείας, παιδείας, πρόνοιας, διεύρυνσης εργασιακών και δημοκρατικών δικαιωμάτων, που στο επίκεντρό του θα έχει την ικανοποίηση των κοινωνικών αναγκών. Που θα προωθεί τη διαγραφή του δημόσιου χρέους, και των ιδιωτικών χρεών των πιο αδύναμων κοινωνικών στρωμάτων. Την εθνικοποίηση κοινωνικοποίηση των τραπεζών. Τον τερματισμό των ιδιωτικοποιήσεων. Ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα, με γενναία φορολόγηση των μεγάλων εισοδημάτων και κερδών και ελάφρυνση της φορολογίας των εργαζομένων, των συνταξιούχων. Τη ριζική μείωση του χρόνου εργασίας, χωρίς μείωση των αποδοχών.

Η προώθηση ενός τέτοιου μεταβατικού προς βαθύτερες αλλαγές και το σοσιαλισμό προγράμματος στη χώρα μας – οδηγεί σε σύγκρουση, ρήξη με τους κανόνες της ΕΕ και της ευρωζώνης, που θα εμποδίσουν την εφαρμογή του, και σε έξοδο από αυτές.

Αυτό το μεταβατικό πρόγραμμα το προτείνουμε, όχι για να το εφαρμόσει μία λαϊκή – αριστερή κυβέρνηση, γιατί σήμερα τέτοιες προϋποθέσεις και πολιτικοί συσχετισμοί δεν υπάρχουν, ούτε για να το εφαρμόσει η κυβέρνηση Μητσοτάκη ή μία νέα κυβέρνηση Τσίπρα, ούτε απλά για ζύμωση μέσα στην Αριστερά, που κι αυτή είναι χρήσιμη, αλλά για να υπάρχει **με βάση αυτό το πρόγραμμα** και από τη σκοπιά του μία **δομική μαχητική αριστερή αντιπολίτευση** στις αντιλαϊκές κυβερνητικές πολιτικές και σε όποια εκδοχή νεοφιλελεύθερης πολιτικής.

11. Οι δυνάμεις της Αριστεράς χρειάζεται πρώτα απ' όλα να συμβάλλουμε στην **ανάπτυξη των εργατικών και λαϊκών αγώνων**. Στη συνεργασία των αγωνιστικών δυνάμεων που δρουν μέσα στο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα και ιδιαίτερα στο συντονισμό των πρωτοβάθμιων σωματείων, όπου μπορεί και πρέπει να οικοδομηθεί μία νέα εργατική ταξική ενότητα στη βάση των κοινών προβλημάτων.

Μόνο μέσα από την ανάπτυξη των εργατικών, λαϊκών, νεολαιίστικων αγώνων, σε συνδυασμό με τη θεωρητική εμπάθυνση και επικαιροποίηση των προγραμματικών θέσεων της Αριστεράς, μπορεί να προκύψει **νέα ριζοσπαστικοποίηση με αριστερό πρόσημο**, νέες ευκαιρίες πολιτικής παρέμβασης και ανασυγκρότησης της Αριστεράς.

Η συγκρότηση ενός **νέου ενιαίου πολιτικού χώρου της ανυπότακτης ριζοσπαστικής αριστεράς** από **οργανωμένες** δυνάμεις της και από αγωνιστές από τα κινήματα, την τέχνη, τον πολιτισμό, τη διάνοηση μπορεί να καλύψει το υπαρκτό πολιτικό κενό αριστερής αντιπολίτευσης και εναλλακτικής λύσης, λόγω της κεντροαριστερής μετατόπισης του ΣΥΡΙΖΑ.

Σε αντιστοίχιση βέβαια, με τους κοινωνικούς αγώνες και **με βάση κοινή προγραμματική βάση**, εναλλακτική στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές και με κατεύθυνση το σοσιαλισμό.

Ο χώρος της ανυπότακτης ριζοσπαστικής αριστεράς, εφόσον ανασυγκροτηθεί και ενοποιηθεί, θα μπορεί να πιέζει πιο αποτελεσματικά κι άλλες αριστερές δυνάμεις (πχ ΚΚΕ) για κινηματικές, **πολιτικές, εκλογικές συμμαχίες**, με βάση **κοινό πρόγραμμα**.

Η δημιουργία άμεσα μίας **πρωτοβουλίας διαλόγου και αγώνων της ανυπότακτης ριζοσπαστικής Αριστεράς, πολύ ευρύτερης από το άθροισμα των διάσπαρτων και μικρών σήμερα οργανωμένων δυνάμεών της**, που, όμως, πρέπει να τη στηρίζουν, να συμμετέχουν σ' αυτή και να εγγυώνται τη λειτουργία της, στην οποία θα συμμετέχουν πρωταγωνιστικά αγωνιστές από τα κινήματα, την τέχνη, τον πολιτισμό, τη διάνοηση και τη νεολαία, μπορεί να συμβάλει στην ανάπτυξη των κοινωνικών αγώνων, στην προώθηση κοινών πολιτικών πρωτοβουλιών, στην αναζήτηση κοινής προγραμματικής βάσης και στη συγκρότηση νέου ενιαίου χώρου της Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Το **Αριστερό Ρεύμα** το τελευταίο τρίμηνο πύκνωσε τις **διμερείς και πολυμερείς επαφές** του και το διάλογο με άλλες οργανωμένες δυνάμεις της Ανυπότακτης Ριζοσπαστικής Αριστεράς αλλά και με αγωνιστές των κινήματων, της τέχνης και της διάνοησης, προωθώντας τον στόχο της συγκρότησης μίας τέτοιας Πρωτοβουλίας. Η αλήθεια είναι ότι με τη συμβολή και άλλων αριστερών δυνάμεων έχουν, πλέον, γίνει αρκετά **θετικά βήματα** σ' αυτή την κατεύθυνση. Ωστόσο, είμαστε, ακόμα πίσω από τις ανάγκες της εργατικής τάξης, όλων των εργαζομένων, της νεολαίας και του λαϊκού κινήματος. Με αίσθημα ευθύνης απέναντι στον λαό και τη νεολαία πρέπει να προχωρήσουμε πιο γρήγορα και πιο αποφασιστικά στην ενωτική αυτή προσπάθεια.

Με σταθερά, βεβαίως, **βήματα** κατ' αρχή συντονισμού των δυνάμεών μας στο εργατικό κίνημα, στην αυτοδιοίκηση, στην υπεράσπιση του περιβάλλοντος, της ειρήνης και των δημοκρατικών δικαιωμάτων, αλλά με συγκεκριμένο πολιτικό ορίζοντα και στόχο, ώστε να ξανανθίσει η ελπίδα στον αριστερό και προοδευτικό κόσμο.

Σε κάθε, όμως, περίπτωση – και παρά τις δυσκολίες – πρέπει να προχωρήσουμε. Το ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΡΕΥΜΑ θα συνεχίσει και θα εντείνει τις ενωτικές πρωτοβουλίες του και θα διαθέσει όλες τις δυνάμεις του σε αυτή την κατεύθυνση.

12. Απολογισμός Δράσεων

Όλα τα παραπάνω θα έχουν ιδιαίτερη αξία, εάν συζητηθούν στην εσωτερική ζωή και λειτουργία του Αριστερού Ρεύματος, εάν γίνει προσπάθεια και από εμάς να μπολιάσουν τμήματα της Ελληνικής κοινωνίας.

-Θα ήταν πολύ χρήσιμο να αξιοποιήσουμε τη διαδικτυακή συζήτηση που διοργάνωσε η ΛΑΕ στις 11-1-21 για το «σχέδιο Πισσαρίδη» και τις προτάσεις της αριστεράς που ακούστηκαν, καλώντας φίλους και σ. να την δουν και να την διαδώσουν.

-Στα θετικά μας η εσωτερική συζήτηση στο ΑΡ για την εξωτερική πολιτική (22-11-20) που μας «υποχρεώνει» να επαναλάβουμε τέτοιες δράσεις και για άλλα ζητήματα.

- Από τις κινητοποιήσεις όπως στις 17 Νοέμβρη, στις 6 Δεκέμβρη ενάντια στην καθολική απαγόρευση συγκεντρώσεων, τις διαδοχικές ενωτικές κινητοποιήσεις για την Παιδεία, για την υγεία-και σε επιμέρους Δήμους, για τα δημοκρατικά δικαιώματα, το συμπέρασμα είναι πως παρά τις απαγορεύσεις, υπάρχει κινητικότητα με συμμετοχή κυρίως των φοιτητών και όχι μόνο των οργανωμένων δυνάμεων.

-Αποφασίσαμε την πραγματοποίηση διαδικτυακών συνελεύσεων με τα μέλη μας, τόσο του ΑΡ όσο και της ΛΑΕ και, παρότι ακόμα δεν έχουμε ανταποκριθεί όσο θα έπρεπε, είναι θετικό ότι αυτές οι διαδικασίες ξεκίνησαν και, ήδη, έχουν πραγματοποιηθεί από αρκετές τοπικές και θεματικές οργανώσεις μας.

Μπορούμε και πρέπει το επόμενο διάστημα να πάρουμε πρωτοβουλία, ώστε να συζητήσουμε όχι μόνο με όσους-ες έχουν δηλώσει μέλη μας, αλλά και με σ. που έχουν απομακρυνθεί, και σ. που βλέποντας την κατάσταση αναζητούν «κάτι που να αξίζει και να μπορεί να εμπνέει».

Παρεμβάσεις στην Αυτοδιοίκηση

Αξιοσημείωτη είναι η δράση που αναπτύσσει ο συντονισμός Αιρετών και η δικτύωση που έχει αναπτυχθεί. Ενδεικτικό αποτέλεσμα η συμμετοχή μας σε κινηματικές παρεμβάσεις που σχεδιάζονται για τη διαχείριση των απορριμμάτων σε Πειραιά και Δυτική Αθήνα καθώς και για την προστασία του Υμηττού.

Στο ύψος των αναγκών

Μια ενδιαφέρουσα θετική εξέλιξη, που χρειάζεται να αξιοποιηθεί ως χρήσιμη εμπειρία και σε άλλους χώρους και κλάδους, είναι η **συγκρότηση Πρωτοβουλίας της Ριζοσπαστικής Αριστεράς στο χώρο της Υγείας.**

Για την Ανυπότακτη Ριζοσπαστική Αριστερά

Στην κατεύθυνση υλοποίησης των συνεδριακών μας αποφάσεων συνεχίζουμε τη συμμετοχή μας στην προσπάθεια συντονισμού για την ανασύσταση της Ανυπότακτης Ριζοσπαστικής Αριστεράς. Παράλληλα για να διευκολύνουμε την πολιτική ζύμωση και την θετική ανταπόκριση σε αυτό το στόχο, πραγματοποιήσαμε διμερείς συναντήσεις με αρκετές οργανώσεις της Ριζοσπαστικής Αριστεράς σε πολύ καλό κλίμα. Φαίνεται, όμως, πως τα αντανάκλαστα και οι ταχύτητες κάθε συλλογικότητας είναι διαφορετικά. Χρειάζεται αρκετός δρόμος και επιμονή ακόμα, για να πετύχουμε στους στόχους μας.

Ελπίζουμε, όμως, πως θα υπάρχει θετική κατάληξη.

Στα πλαίσια της **ΛΑΕ** η συνεργασία του **ΑΡ** με την **ΑΡΑΣ** και τους ανένταχτους ήταν και είναι ειλικρινής, γόνιμη και δημιουργική.

Ανεξάρτητα, εάν επαληθευτούν ή όχι όσοι εκτιμούν πως θα προκηρυχτούν εκλογές, ίσως και πριν το καλοκαίρι ή το Φθινόπωρο, εμείς είμαστε υποχρεωμένοι να συμβάλλουμε να δυναμώσουν οι

κοινωνικές αντιστάσεις και οι ενωτικές διεργασίες μέσα στη ριζοσπαστική Αριστερά όσο το δυνατόν γρηγορότερα.

Δεν μπορεί, όπως έχουμε εκτιμήσει, το κενό κινηματικής, ριζοσπαστικής και προγραμματικής αντιπολίτευσης να το καλύψουν ούτε, φυσικά, ο ΣΥΡΙΖΑ, ούτε το ΜΕΡΑ 25, που δεν έχει δείξει τέτοια δείγματα γραφής, δεν έχει τέτοιες θέσεις και προσανατολισμό και δεν επιδιώκει να έχει αντίστοιχη κοινωνική και κινηματική γείωση και δράση.

Να αξιοποιούμε πίο αποτελεσματικά το διαδίκτυο

Παρότι οι διαδικτυακές δράσεις δεν μπορούν και δεν πρέπει να υποκαθιστούν τις ζωντανές κινηματικές δράσεις, η εμπειρία μας έδειξε ότι σε περιόδους εγκλεισμού, φόβου και πανδημίας ο διαδικτυακός ακτιβισμός, αλλά και οι συνεδριάσεις μέσω διαδικτύου, μπορεί να είναι χρήσιμα κινηματικά και πολιτικά εργαλεία και θα πρέπει να συνεχίσουμε να τα αξιοποιούμε.

Καλό θα είναι, δεδομένου ότι τα συστημικά ΜΜΕ δεν μας «παίζουν», οι σύντροφοι/σες να αξιοποιούμε το διαδίκτυο, δημοσιεύοντας και γνωστοποιώντας έτσι σ' έναν κόσμο που είναι διαδικτυακοί ή πραγματικοί φίλοι μας, τα Δελτία Τύπου της ΛΑΕ, ανακοινώσεις της, άρθρα συντρόφων μας κτλ. Στην προσπάθεια να προβάλλουμε το διακριτό μας πολιτικό σχέδιο και παράλληλα να βελτιώσουμε την αναγνωσιμότητα των sites του Αριστερού Ρεύματος και της ΛΑΕ, είναι σημαντικό να συμβάλλουμε με αρθογραφία, προωθήσεις και ιδέες που μπορούν να βοηθήσουν (η επιτροπή επικοινωνίας θα τα αξιοποιήσει).

13.

Συνεχίζουμε στον ίδιο δρόμο που έχουμε αποφασίσει

- **Προγραμματίζοντας διαδικτυακές εκδηλώσεις σε κατάλληλους χρόνους για τα κύρια πολιτικά και κοινωνικά μέτωπα της περιόδου.**
- **Συμβάλλοντας, ώστε να συγκροτηθεί η Πρωτοβουλία Διαλόγου και Αγώνα της Ανυπότακτης Ριζοσπαστικής Αριστεράς και να αποδώσει σύντομα καρπούς.**
- **Πραγματοποιώντας διαδικτυακές συνελεύσεις με όλους τους σ. και κάνοντας προσπάθεια να αναπτυχθούν δράσεις στις γειτονιές για τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς, την υγεία, την Παιδεία, το περιβάλλον, τα εργασιακά ζητήματα αλλά και για την οργάνωση της κοινωνικής αλληλεγγύης .**
- **Αξιοποιώντας την επικοινωνία για να ανταποκριθούμε στην ανάγκη να ενισχύσουμε τα οικονομικά του ΑΡ, όπως είμαστε υποχρεωμένοι, αν θέλουμε να συνεχίσουμε να υπάρχουμε και να δρούμε ως πολιτική συλλογικότητα.**
- **Καταγράφοντας και αξιοποιώντας τις προτάσεις από τις διαδικτυακές εκδηλώσεις, για να αξιοποιηθούν στις αποφάσεις και δράσεις του Αριστερού Ρεύματος από την επιτροπή που έχει συγκροτηθεί γι' αυτό το σκοπό.**

Το Αριστερό Ρεύμα ως ένας πολιτικός φορέας της ριζοσπαστικής αριστεράς, που δρα μέσα από το μετωπικό σχήμα της ΛΑΙΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ, παρακολουθώντας και θέλοντας να συμμετάσχει στις πολιτικές εξελίξεις, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, θα δώσει το παρών σε όλες τις κινηματικές, πολιτικές και εκλογικές μάχες της επόμενης περιόδου, όποτε και αυτές αν γίνουν”

Ένας ακόμη στόχος είναι εφικτός, να συμβάλλουμε αποφασιστικά να σταθεί όρθια η κοινωνία, να δράσουμε με αισιοδοξία και ευθύνη.

Μπορούμε να κάνουμε αρκετά. Για την κοινωνία που οραματιστήκαμε, με την αριστερά που επιβάλλεται να αναγεννηθεί και να ανασυγκροτηθεί.